

ken. En toen zij den laatsten gevangene vrijlieten met geldboete, hadden zij er niet minder dan zeshonderd begenadigd.

Nu kregen zij alweder een prediker voor hun rechterstoel, maar ditmaal was het geen wederdooper, slechts een sacramentist, d. w. z. iemand, die niet geloofde in het wonder van de mis. Hij was dus wel een ketter, maar hij was tenminste geen revolutionnair. Wat zou nu het vonnis zijn? Het spreekt van zelf, dat de procureur-generaal ook hier de straffe des doods met het zwaard eischte. Maar laat ons niet vooruitloopen, want eerst mag wel eens worden verteld, wie die Crepel was. Ronduit gezegd: veertien dagen geleden had ik zelf nooit van hem gehoord en wanneer ik niet bij toeval de crimineele sententie gevonden had, zou ik 's mans bestaan niet hebben vermoed. Die sententie afdrukken zal ik maar niet, want dat stuk is zoo doorspekt met vreemde woorden, rechtstermen en latijnsche uitdrukkingen, dat het voor een gewoon mensch onverstaanbaar is.

Ik noodig u uit, u in gedachten te verplaatsen in Schoonderloo, even voorbij het Park aan den Westzeedijk, in de maand Maart 1535 en wel op halfvasten (d. i. het roomsche laetare). Paschen viel op 4 April. Derhalve, het is gebeurd op 14 Maart, dat daar in de herberg van Claes Corneliszoon, een kroeg voor zeelieden en schippersvolk, Crepel zich op een bank aan tafel neerzette en een kanne biers bestelde. De aanwezige schuitemoeders uit Rotterdam en Schoonderloo werden verzocht te luisteren. Crepel begon te prediken en de Schrift uit te leggen. Nu, dat stonden de schippers gansch niet aan, het was veel te gevaarlijk om naar kettersche taal in dien tijd te hooren. Zij schuifelden wat heen en weer en mompelden tegen elkaar, wat die vreemde sinjeur toch wel van hen zou willen. Wel, hij wilde antwoord op zijn vraag, wat zij zelf geloofden. Toen rees een kloeke Rotterdamsche schipper overeind en hij zei: Ik geloof wat mijn ouders gelooven; ik ga 's morgens naar de kerk en bid voor het altaar, waar het heilige sacrament prijkt, om vergiffenis voor mijn zonden; ik hoorde de mis aan en neem wijwater. Wat is dan de mis? vroeg Crepel. 't Antwoord was goed roomsch: God almachtig in vleesch en bloed aangekomen van Maria de moeder Gods. Toen hoorde Crepel en sprak: is de ouwel iets anders dan brood? Geef mij maar tarwebloem en ik zal bakken. Mis moet men brengen op